

Online learning

Ineens was daar het coronavirus. Sindsdien lijkt elke dag een maand. Soms kijk ik naar notulen van vergaderingen van een week of twee geleden. Het woord corona, of elke variant ervan, komt daar niet in voor. Sinds gisteren werken we allemaal verplicht vanuit huis en moet al het onderwijs online. Op dit moment (eind maart) kunnen studenten nog steeds stoppen met de opleiding en het collegegeld terugkrijgen. Na half april kan dat niet meer. Aangezien de universiteit geheel afhankelijk is van het collegegeld, doet men alles om te voorkomen dat studenten zeggen: "Mij te ingewikkeld al dat online-gedoe, ik stap uit en kom volgend semester of volgend jaar wel weer terug." Onze universiteit heeft ongeveer twintig procent Chinese studenten. Die zijn er, ook nu nog, allemaal niet. Dit betekent twintig pro-

cent minder inkomsten. Binnenskamers is er daarom al gepraat over broekriemen aanhalen.

Al vrij snel werd duidelijk dat ook in Australië er een lockdown zat aan te komen. In Australië zijn woorden belangrijk, zeker op een universiteit. De universiteit ging eerst op 'pauze' (dat klinkt vriendelijker dan gewoon 'dicht'), zodat de docenten de tijd hadden om een online-variant van hun lessen te maken. Intussen hadden we de schone taak om studenten positief te houden en 'engaged'. Er zijn per semester maar veertien weken onderwijs en elke dag, elke les, moet goed genoeg zijn voor de studenten om het gevoel te hebben dat ze betalen voor iets waardevols. Deze week kwam de mededeling dat we vooral fysiek afstand moesten houden, en de studenten

werden steeds bezorgder over hun praktijklessen en -examens. Ik heb dus maar een collega ingeschakeld om me te helpen met ronkende e-mails schrijven. Alles om de studenten een goed gevoel te geven. Maar goed, alle e-mails van mij, ons hoofd, de decaan en de rector ten spijt, iedereen voelde al aan dat de universiteit dicht zou gaan. Ten onrechte! De universiteit is sinds deze week helemaal niet dicht, maar alleen overgegaan op een andere manier van lesgeven!

In elk nummer van FysioPraxis schrijft Arianne Verhagen een column over haar verblijf in Australië, waar zij sinds februari 2018 hoogleraar is aan de University of Technology in Sydney (UTS).

arianne.verhagen@uts.edu.au